

KÜTSAL KİTAP

ESKİ ve YENİ ANTLAŞMA
(Tevrat, Zebur, İncil)

Bütün hakları saklıdır. Telif hakkı sahiplerinin yazılı izni olmadan bu yayının herhangi bir biçimde basılıp çoğaltılması (fotokopi yoluyla çoğaltılması, bilgisayar ortamında kullanılması, kaset veya CD'ye kaydedilmesi dahil) yasaktır. Kitabın metnini yukarıda anılan herhangi bir biçimde kullanmak isteyenler, telif hakkı sahiplerinin yazılı izni için yayıncıya başvurmalıdır. Kaynağını açık şekilde belirtmek koşuluyla 100 (yüz) ayeti geçmeyen, Eski ya da Yeni Antlaşma kitaplarından herhangi birinin tamamını içermeyen alıntılar için, telif hakkı sahiplerinden yazılı izin alma zorunluluğu yoktur.

Kutsal Kitap © The Bible Society in Turkey (Kitabı Mukaddes Şirketi) ve
The Translation Trust / Yeni Yaşam Yayınları, 2001, 2008

*Bu kitabın tüm yayın hakları
Kitabı Mukaddes Şirketi ile Yeni Yaşam Yayınları'na aittir.*

ISBN: 978-975-462-090-0 KKS030

Kitabı Mukaddes Şirketi
İstiklal Caddesi No:237 Tünel
Beyoğlu - İstanbul
Tel: 0212 244 20 60 / 512 44 45
Fax: 0212 511 11 43
email: bilgi@kitabimukaddes.com
www.kitabimukaddes.com

Yeni Yaşam Yayınları
Serasker Cad. Saktız Sok.
Aytaç-2 İşhanı, No:40/1-2
Kadıköy - İstanbul
Tel: 0216 414 20 61 / 414 16 15
Fax: 0216 348 05 26
www.yyyayinlari.com

Printed in Korea

Ekim 2014

İÇİNDEKİLER

Eski Antlaşma (Tevrat ve Zebur)

Yaratılış	1	Vaiz	694
Mısır'dan Çıkış	56	Ezgiler Ezgisi	705
Levililer	102	Yeşaya	712
Çölde Sayım	135	Yeremya	785
Yasa'nın Tekrarı	182	Ağutlar	856
Yeşu	224	Hezekiel	863
Hâkimler	251	Daniel	920
Rut	279	Hoşea	938
1.Samuel	284	Yoel	950
2.Samuel	321	Amos	955
1.Krallar	352	Ovadya	965
2.Krallar	388	Yunus	967
1.Tarihler	423	Mika	970
2.Tarihler	458	Nahum	977
Ezra	498	Habakkuk	980
Nehemya	510	Sefanya	984
Ester	526	Hagay	988
Eyüp	535	Zekeriya	991
Mezmurlar (Zebur)	571	Malaki	1002
Süleyman'ın Özdeyişleri	664		

Yeni Antlaşma (İncil)

Matta	1009	Pavlus'tan Timoteos'a	
Markos	1052	1. Mektup	1278
Luka	1079	Pavlus'tan Timoteos'a	
Yuhanna	1124	2. Mektup	1283
Elçilerin İşleri	1157	Pavlus'tan Titus'a Mektup	1287
Pavlus'tan Romalılar'a Mektup	1200	Pavlus'tan Filimon'a Mektup	1290
Pavlus'tan Korintliler'e		İbraniciler'e Mektup	1292
1. Mektup	1218	Yakup'un Mektubu	1306
Pavlus'tan Korintliler'e		Petrus'un 1. Mektubu	1311
2. Mektup	1235	Petrus'un 2. Mektubu	1317
Pavlus'tan Galatyalılar'a		Yuhanna'nın 1. Mektubu	1321
Mektup	1246	Yuhanna'nın 2. Mektubu	1326
Pavlus'tan Efesliler'e Mektup	1253	Yuhanna'nın 3. Mektubu	1328
Pavlus'tan Filipililer'e Mektup	1260	Yahuda'nın Mektubu	1329
Pavlus'tan Koloseliler'e		Vahiy	1331
Mektup	1265		
Pavlus'tan Selanikliler'e		Birimler Cetveli	1353
1. Mektup	1270	Sözlük	1357
Pavlus'tan Selanikliler'e		Kaynak Ayetler	1367
2. Mektup	1275	Haritalar ve Elyazmaları	1371

YARATILIŞ

GİRİŞ

Yaratılış Kitabı bize evrenin ve insanın yaratılışını, günahın ve dünyada çekilen acıların başlangıcını, Tanrı'nın insanlığa yaklaşım biçimini anlatmaktadır. Yaratılış Kitabı'nı iki ana bölüme ayırabiliriz:

- 1-11 bölümleri, dünyanın yaratılışı ve ilk insanların öyküsüdür. Adem'le Havva'nın, Kayın'le Habil'in, Nuh'un, Tufan'ın, Babil Kulesi'nin öyküsünü içerir.
- 12-50 bölümleri, İsraililer'in ilk atalarının öyküsüdür. Önce imanı ve Tanrı'ya itaatiyle bilinen İbrahim'den söz eder. Bunu İbrahim'in oğlu İshak'ın, torunu Yakup'un ve Yakup'un on iki oğlunun öyküsü izler. Bunlardan Yusuf'un öyküsüyle, Yakup ve oğullarını Mısır'da yaşamaya sürükleyen olayların öyküsü özel bir yer tutar.

Kitap insanın öyküsünü anlatmakla birlikte konunun odağında Tanrı vardır. Her şeyi yaratan, günahlıyı yargulayıp cezalandıran, halkına yardım ve öncülük eden hep O'dur. Kitap Tanrı'ya iman eden kişilerin öyküsünü kayda geçirmek ve sonraki kuşakların aynı imanı sürdürmelerini sağlamak için yazıldı.

Geleneksel kaniya göre Yaratılış, Mısır'dan Çıkış, Levililer, Çölde Sayım ve Yasa'nın Tekrarı kitaplarının yazarı Musa'dır. Bu beş kitap İbranice "Tora" diye bilinir. Türkçe Tevrat sözcüğü de Tora'dan geliyor.

Ana Hatlar:

1:1-2:25	Evrenin ve insanın yaratılışı	11:10-32	Sam'dan İbrahim'e
3:1-24	Günahın ve acı çekmenin başlangıcı	12:1-35:29	İlk atalar: İbrahim, İshak, Yakup
4:1-5:32	Adem'den Nuh'a	36:1-43	Esav'ın soyu
6:1-10:32	Nuh ve Tufan	37:1-45:28	Yusuf'la kardeşleri
11:1-9	Babil Kulesi	46:1-50:26	İsraililer Mısır'da

Dünyanın Yaratılışı

1 Başlangıçta Tanrı göğü ve yeri yarattı. ²Yer boştu, yeryüzü şekilli-ri yoktu; engin karanlıklarla kaplıydı. Tanrı'nın Ruhu suların üzerinde hareket ediyordu.

³Tanrı, "Işık olsun" diye buyurdu ve ışık oldu. ⁴Tanrı ışığın iyi oldu-

ğunu gördü ve onu karanlıktan ayırdı. ⁵Işığa "Gündüz", karanlığa "Gece" adını verdi. Akşam oldu, sabah oldu ve ilk gün oluştu.

⁶Tanrı, "Suların ortasında bir kubbe olsun, suları birbirinden ayırsın" diye buyurdu. ⁷Ve öyle oldu. Tanrı gökkub-beyi yarattı. Kubbenin altındaki suları üstündeki sulardan ayırdı. ⁸Kubbeye

“Gök” adını verdi. Akşam oldu, sabah oldu ve ikinci gün oluştu.

⁹Tanrı, “Göğün altındaki sular bir yere toplansın, kuru toprak görünsün” diye buyurdu ve öyle oldu. ¹⁰Kuru alana “Kara”, toplanan sulara “Deniz” adını verdi. Tanrı bunun iyi olduğunu gördü.

¹¹Tanrı, “Yeryüzü bitkiler, tohum veren otlar, türüne göre tohumu meyvesinde bulunan meyve ağaçları üretsin” diye buyurdu ve öyle oldu. ¹²Yeryüzü bitkiler, türüne göre tohum veren otlar, tohumu meyvesinde bulunan meyve ağaçları yetiştirdi. Tanrı bunun iyi olduğunu gördü. ¹³Akşam oldu, sabah oldu ve üçüncü gün oluştu.

¹⁴⁻¹⁵Tanrı şöyle buyurdu: “Gökkubede gündüzü geceden ayıracak, yeryüzünü aydınlatacak ışıklar olsun. Belirtileri, mevsimleri, günleri, yılları göstereceksin.” Ve öyle oldu. ¹⁶Tanrı büyüğü gündüze, küçüğü geceye egemen olacak iki büyük ışığı ve yıldızları yarattı. ¹⁷⁻¹⁸Yeryüzünü aydınlatmak, gündüze ve geceye egemen olmak, ışığı karanlıktan ayırmak için onları gökkubbeye yerleştirdi. Tanrı bunun iyi olduğunu gördü. ¹⁹Akşam oldu, sabah oldu ve dördüncü gün oluştu.

²⁰Tanrı, “Sular canlı yaratıklarla dolup taşsın, yeryüzünün üzerinde, gökte kuşlar uçsunsun” diye buyurdu. ²¹Tanrı büyük deniz canavarlarını, sularda kaynaşan canlıları ve uçan çeşitli varlıkları yarattı. Bunun iyi olduğunu gördü. ²²Tanrı, “Verimli olun, çoğalın, denizleri doldurun, yeryüzünde kuşlar çoğalsın” diyerek onları kutsadı. ²³Akşam oldu, sabah oldu ve beşinci gün oluştu.

²⁴Tanrı, “Yeryüzü çeşit çeşit canlı yaratık, evcil ve yabanıl hayvan, sürüngen^a türetsin” diye buyurdu. Ve

öyle oldu. ²⁵Tanrı çeşit çeşit yabanıl hayvan, evcil hayvan, sürüngen yarattı. Bunun iyi olduğunu gördü.

²⁶Tanrı, “Kendi suretimizde, kendimize benzer insan yaratalım” dedi, “Denizdeki balıklara, gökteki kuşlara, evcil hayvanlara, sürüngenlere, yeryüzünün tümüne egemen olsun.”

²⁷Tanrı insanı kendi suretinde yarattı, onu Tanrı'nın suretinde yarattı. Onları erkek ve dişi olarak yarattı. ²⁸Onları kutsayarak, “Verimli olun, çoğalın” dedi, “Yeryüzünü doldurun ve denetimimize alın; denizdeki balıklara, gökteki kuşlara, yeryüzünde yaşayan bütün canlılara egemen olun. ²⁹İşte yeryüzünde tohum veren her otu, tohumu meyvesinde bulunan her meyve ağacını size veriyorum. Bunlar size yiyecek olacak. ³⁰Yabanıl hayvanlara, gökteki kuşlara, sürüngenlere –soluk alıp veren bütün hayvanlara– yiyecek olarak yeşil otları veriyorum.” Ve öyle oldu. ³¹Tanrı yarattıklarına baktı ve her şeyin çok iyi olduğunu gördü. Akşam oldu, sabah oldu ve altıncı gün oluştu.

2 Gök ve yer bütün öğeleriyle tamamlandı. ²Yedinci güne gelindiğinde Tanrı yapmakta olduğu işi bitirdi. Yaptığı işten o gün dinlendi. ³Yedinci günü kutsadı. Onu kutsal bir gün olarak belirledi. Çünkü Tanrı o gün yaptığı, yarattığı bütün işi bitirip dinlendi.

Adem ile Havva

⁴Göğün ve yerin yaratılış öyküsü: RAB Tanrı göğü ve yeri yarattığında, ⁵yeryüzünde yabanıl bir fidan, bir ot bile bitmemişti. Çünkü RAB Tanrı henüz yeryüzüne yağmur göndermemişti. Toprağı işleyecek insan da yoktu. ⁶Yerden yükselen buhar^b bü-

a 1:24 “Sürüngen”: İbranice sözcük fare, böcek gibi öteki kara hayvanlarını da kapsıyor.

b 2:6 “Yerden yükselen buhar” ya da “Yerden çıkan su kaynakları”.

1:26 1Ko.11:7 **1:27** Yar.5:2; Mat.19:4-5; Mar.10:6 **1:27-28** Yar.5:1-2 **2:2** İbr.4:4,10 **2:2-3** Çık.20:11

tün toprakları suluyordu. ⁷RAB Tanrı Adem'i topraktan yarattı ve burnuna yaşam soluğunu üflledi. Böylece Adem yaşayan varlık oldu.

⁸RAB Tanrı doğuda, Aden'de bir bahçe dikti. Yarattığı Adem'i oraya koydu. ⁹Bahçede iyi meyve veren türlü türlü güzel ağaç yetiştirdi. Bahçenin ortasında yaşam ağacıyla iyiyle kötüyü bilme ağacı vardı.

¹⁰Aden'den bir ırmak doğuyor, bahçeyi sulayıp orada dört kola ayrılıyordu. ¹¹İlk ırmağın adı Pişon'dur. Altın kaynakları olan Havila sınırları boyunca akar. ¹²Orada iyi altın, reçine ve oniks bulunur. ¹³İkinci ırmağın adı Gihon'dur, Kûş* sınırları boyunca akar. ¹⁴Üçüncü ırmağın adı Dicle'dir, Asur'un doğusundan akar. Dördüncü ırmak ise Fırat'tır.

¹⁵RAB Tanrı Aden bahçesine bakması, onu işlemesi için Adem'i oraya koydu. ¹⁶Ona, "Bahçede istediğin ağacın meyvesini yiyebilirsin" diye buyurdu, ¹⁷"Ama iyiyle kötüyü bilme ağacından yeme. Çünkü ondan yediğin gün kesinlikle ölürsün."

¹⁸Sonra, "Adem'in yalnız kalması iyi değil" dedi, "Ona uygun bir yardımcı yaratacağım." ¹⁹RAB Tanrı yerdeki hayvanların, gökteki kuşların tümünü topraktan yaratmıştı. Onlara ne ad vereceğini görmek için hepsini Adem'e getirdi. Adem her birine ne ad verdiyse, o canlı o adla anıldı. ²⁰Adem bütün evcil ve yabanıl hayvanlara, gökte uçan kuşlara ad koydu. Ama kendisi için uygun bir yardımcı bulunmadı.

²¹RAB Tanrı Adem'e derin bir uykuyu verdi. Adem uyurken, RAB Tanrı onun kaburga kemiklerinden birini alıp yerini etle kapadı. ²²Adem'den aldığı kaburga kemiğinden bir kadın yaratarak onu Adem'e getirdi.

²³Adem,

"İşte, bu benim kemiklerimden alınmış kemik,

Etimden alınmış ettir" dedi,

"Ona 'Kadın' denilecek,

Çünkü o adamdan alındı."

²⁴Bu nedenle adam annesini babasını bırakıp karısına bağlanacak, ikisi tek beden olacak. ²⁵Adem de karısı da çıplaktılar, henüz utanç nedir bilmiyorlardı.

İnsanın Günahı

3 RAB Tanrı'nın yarattığı yabanıl hayvanların en kurnazı yıldı. Yılan kadına, "Tanrı gerçekten, 'Bahçedeki ağaçların hiçbirinin meyvesini yemeyin' dedi mi?" diye sordu.

²Kadın, "Bahçedeki ağaçların meyvelerinden yiyebiliriz" diye yanıtladı, ³"Ama Tanrı, 'Bahçenin ortasındaki ağacın meyvesini yemeyin, ona dokunmayın; yoksa ölürsünüz' dedi."

⁴Yılan, "Kesinlikle ölmezsiniz" dedi, ⁵"Çünkü Tanrı biliyor ki, o ağacın meyvesini yediğinizde gözleriniz açılacak, iyiyle kötüyü bilerek Tanrı gibi olacaksınız."

⁶Kadın ağacın güzel, meyvesinin yemek için uygun ve bilgelik kazanmak için çekici olduğunu gördü. Meyveyi koparıp yedi. Yanındaki kocasına verdi, o da yedi. ⁷İkisinin de gözleri açıldı. Çıplak olduklarını anladılar. Bu yüzden incir yaprakları dikip kendilerine önlük yaptılar.

⁸Derken, günün serinliğinde bahçede yürüyen RAB Tanrı'nın sesini duydular. O'ndan kaçıp ağaçların arasına gizlendiler. ⁹RAB Tanrı Adem'e, "Neredesin?" diye seslendi.

¹⁰Adem, "Bahçede sesini duyunca korktum. Çünkü çıplaktım, bu yüzden gizlendim" dedi.

c 2:23 İbranice kadın (İşsa) sözcüğü adam (İş) sözcüğünden türemiştir.

2:7 1Ko.15:45 2:9 Yar.3:22; Va.2:7; 22:2,14 2:24 Mat.19:4-5; Mar.10:7-8; 1Ko.6:16; Ef.5:31 3:1 Va.12:9; 20:2 3:6 Rom.5:12

¹¹RAB Tanrı, “Çıplak olduğumu sana kim söyledi?” diye sordu, “Sana meyvesini yeme dediğim ağaçtan mı yedin?”

¹²Adem, “Yanıma koyduğün kadını ağacın meyvesini bana verdi, ben de yedim” diye yanıtladı.

¹³RAB Tanrı kadına, “Nedir bu yaptığın?” diye sordu.

Kadın, “Yılan beni aldattı, o yüzden yedim” diye karşılık verdi.

¹⁴Bunun üzerine RAB Tanrı yılanı, “Bu yaptığından ötürü Bütün evcil ve yabanî hayvanların

En lanetlisi sen olacaksın” dedi, “Karnının üzerinde sürünecek, Yaşamın boyunca toprak yiyeceksin.

¹⁵Seninle kadını, onun soyuyla senin soyunu

Birbirinize düşman edeceğim. Onun soyu senin başını ezecek, Sen onun topuğuna saldıracaksın.”

¹⁶RAB Tanrı kadına, “Çocuk doğururken sana Çok acı çektireceğim” dedi, “Ağrı çekerek doğum yapacaksın.

Kocana istek duyacaksın, Seni o yönetecek.”

¹⁷RAB Tanrı Adem'e, “Karının sözünü dinlediğin ve sana,

Meyvesini yeme dediğim ağaçtan yediğin için Toprak senin yüzünden lanetlendi” dedi,

“Yaşam boyu emek vermeden yiyecek bulamayacaksın.

¹⁸Toprak sana diken ve çalı verecek, Yaban otu yiyeceksin.

¹⁹Toprağa dönüncüye dek Ekmeğini alın teri dökerek kazanacaksın.

Çünkü topraksın, topraktan yaratıldın

Ve yine toprağa döneceksin.”

²⁰Adem karısına Havva^ç adını verdi. Çünkü o bütün insanların^ç annesiydi.

²¹RAB Tanrı Adem'le karısı için deriden giysiler yaptı, onları giydirdi. ²²Sonra, “Adem iyiyile kötüyü bilmekle bizlerden biri gibi oldu” dedi, “Artık yaşam ağacına uzanıp meyve almasına, yiyip ölümsüz olmasına izin verilmemeli.” ²³Böylece RAB Tanrı, yaratılmış olduğu toprağı işlemek üzere Adem'i Aden bahçesinden çıkardı.

²⁴Onu kovdu. Yaşam ağacının yolunu denetlemek için de Aden bahçesinin doğusuna Keruvlar* ve her yana dönen alevli bir kılıç yerleştirdi.

Kayin ile Habil

4 Adem karısı Havva ile yattı. Havva hamile kaldı ve Kayin'i doğurdu. “RAB'bin yardımıyla bir oğul dünyaya getirdim” dedi. ²Daha sonra Kayin'in kardeşi Habil'i doğurdu. Habil çoban oldu, Kayin ise çiftçi. ³Günler geçti. Bir gün Kayin toprağın ürünlerinden RAB'be sunu getirdi. ⁴Habil de sürüsünde ilk doğan hayvanlardan bazılarını, özellikle de yağlarını getirdi. RAB Habil'i ve sunusunu kabul etti. ⁵Kayin'le sunusunu ise reddetti. Kayin çok öfkeleni, suratını astı.

⁶RAB Kayin'e, “Niçin öfkelenedin?” diye sordu, “Niçin surat astın? ⁷Doğru olanı yapsan, seni kabul etmez miyim? Ancak doğru olanı yapmazsan, günah kapıda pusuya yatmış, seni bekliyor. Ona egemen olmalısın.”

ç **3:20** Havva ve insan sözcükleri İbranice'de “Yaşam” anlamına gelen aynı sözcükten türemiştir.

3:13 Rom.7:11; 2Ko.11:3; 1Ti.2:14 **3:15** Va.12:17 **3:17-18** İbr.6:8

3:22 Yar.2:9; Va.2:7; 22:2,14 **4:4** İbr.11:4

⁸Kayın kardeşi Habil'e, "Haydi, tarlaya gidelim!" dedi. Tarlada birlikteyken kardeşine saldırıp onu öldürdü.

⁹RAB Kayin'e, "Kardeşin Habil nerede?" diye sordu.

Kayın, "Bilmiyorum, kardeşimin bekçisi miyim ben?" diye karşılık verdi.

¹⁰RAB, "Ne yaptın?" dedi, "Kardeşinin kanı topraktan bana sesleniyor.

¹¹Artık döktüğün kardeş kanını içmek için ağzını açan toprağın laneti altındasın. ¹²İşlediğin toprak bundan böyle sana ürün vermeyecek. Yeryüzünde aylak aylak dolaşacaksın."

¹³Kayın, "Cezam kaldıramayacağım kadar ağır" diye karşılık verdi, ¹⁴"Bugün beni bu topraklardan kovdun. Artık huzurundan uzak kalacak, yeryüzünde aylak aylak dolaşacağım. Kim bulsa öldürecek beni."

¹⁵Bunun üzerine RAB, "Seni kim öldürürse, ondan yedi kez öç alınacak" dedi. Kimse bulup öldürmesin diye Kayın'ın üzerine bir nişan koydu.

¹⁶Kayın RAB'bin huzurundan ayrıldı. Aden bahçesinin doğusunda, Nod^e topraklarına yerleşti.

Kayın'ın Soyu

¹⁷Kayın karısıyla yattı. Karısı hamile kaldı ve Hanok'u doğurdu. Kayın o sırada bir kent kurmaktaydı. Kente oğlu Hanok'un adını verdi. ¹⁸Hanok'tan İrat oldu. İrat'tan Mehuyael, Mehuyael'den Metuşael, Metuşael'den Lemek oldu. ¹⁹Lemek iki kadınla evlendi. Birinin adı Âda, öbürünün ise Silla'ydı. ²⁰Âda Yaval'ı doğurdu. Yaval sürü sahibi göçebelerin atasıydı. ²¹Kardeşinin adı Yuval'dı. Yuval lir ve ney çalanların atasıydı. ²²Silla Tuval-Kayin'i doğurdu. Tuval-Kayın tunç* ve demirden çeşitli

kesici aletler yapardı. Tuval-Kayin'in kızkardeşi Naama'ydı.

²³Lemek karılarına şöyle dedi:

"Ey Âda ve Silla, beni dinleyin,
Ey Lemek'in karıları,
Sözlerime kulak verin.
Beni yaraladığı için
Bir adam öldürdüm,
Beni hırpaladığı için
Bir genci öldürdüm.

²⁴Kayın'ın yedi kez öcü alınacaksa, Lemek'in yetmiş yedi kez öcü alınmalı."

²⁵Adem karısıyla yine yattı. Havva bir erkek çocuk doğurdu. "Tanrı Kayın'ın öldürdüğü Habil'in yerine bana başka bir oğul bağışladı" diyerek çocuğa Şit^f adını verdi. ²⁶Şit'in de bir oğlu oldu, adını Enoş koydu.

O zaman insanlar RAB'bi adıyla çağırılmaya başladı.

Adem'den Nuh'a

(1Ta.1:1-4)

5 Adem soyunun öyküsü: Tanrı insanı yarattığında onu kendine benzer kıldı. ²Onları erkek ve dişi olarak yarattı ve kutsadı. Yarattıkları gün onlara "İnsan" adını verdi. ³Adem 130 yaşındayken kendi suretinde, kendisine benzer bir oğlu oldu. Ona Şit adını verdi. ⁴Şit'in doğumundan sonra Adem 800 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu. ⁵Adem toplam 930 yıl yaşadıktan sonra öldü.

⁶Şit 105 yaşındayken oğlu Enoş doğdu. ⁷Enoş'un doğumundan sonra Şit 807 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu. ⁸Şit toplam 912 yıl yaşadıktan sonra öldü.

⁹Enoş 90 yaşındayken oğlu Kenan doğdu. ¹⁰Kenan'ın doğumundan sonra Enoş 815 yıl daha yaşadı. Başka oğul-

d 4:8 "Haydi tarlaya gidelim" sözleri Septuaginta, Samiriye Tevratı, Süryanice ve Vulgata'dan alındı. **e 4:16** "Nod": "Aylak" anlamına gelir. **f 4:25** "Şit": "Bağışlamak" anlamına gelir. **4:8** Mat.23:35; Luk.11:51; 1Yu.3:12 **4:10** İbr.12:22-24 **5:1-2** Yar.1:27-28 **5:2** Yar.1:27; Mat.19:4-5; Mar.10:6

ları, kızları oldu. ¹¹Enoş toplam 905 yıl yaşadıktan sonra öldü.

¹²Kenan 70 yaşındayken oğlu Mahalalel doğdu. ¹³Mahalalel'in doğumundan sonra Kenan 840 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu. ¹⁴Kenan toplam 910 yıl yaşadıktan sonra öldü.

¹⁵Mahalalel 65 yaşındayken oğlu Yeret doğdu. ¹⁶Yeret'in doğumundan sonra Mahalalel 830 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu. ¹⁷Mahalalel toplam 895 yıl yaşadıktan sonra öldü.

¹⁸Yeret 162 yaşındayken oğlu Hanok doğdu. ¹⁹Hanok'un doğumundan sonra Yeret 800 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu. ²⁰Yeret toplam 962 yıl yaşadıktan sonra öldü.

²¹Hanok 65 yaşındayken oğlu Metuşelah doğdu. ²²Metuşelah'ın doğumundan sonra Hanok 300 yıl Tanrı yolunda yürüdü. Başka oğulları, kızları oldu. ²³Hanok toplam 365 yıl yaşadı. ²⁴Tanrı yolunda yürüdü, sonra ortadan kayboldu; çünkü Tanrı onu yanına almıştı.

²⁵Metuşelah 187 yaşındayken oğlu Lemek doğdu. ²⁶Lemek'in doğumundan sonra Metuşelah 782 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu. ²⁷Metuşelah toplam 969 yıl yaşadıktan sonra öldü.

²⁸Lemek 182 yaşındayken bir oğlu oldu. ²⁹“RAB'bin lanetlediği bu toprak yüzünden çektiğimiz eziyeti, harcadığımız emeği bu çocuk hafifletip bizi rahatlatacak” diyerek çocuğa Nuh^g adını verdi. ³⁰Nuh'un doğumundan sonra Lemek 595 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu. ³¹Lemek toplam 777 yıl yaşadıktan sonra öldü.

³²Nuh 500 yıl yaşadıktan sonra Sam, Ham, Yafet adlı oğulları doğdu.

Tufan

6 Yeryüzünde insanlar çoğalmaya başladı, kızlar doğdu. ²İlahi varlıklar^h insan kızlarının güzelliğini görünce beğendikleriyle evlendiler. ³RAB, “Ruhum insanda sonsuza dek kalmayacak, çünkü o ölümlüdür” dedi, “İnsanın ömrü yüz yirmi yıl olacak.” ⁴İlahi varlıkların^h insan kızlarıyla evlenip çocuk sahibi oldukları günlerde ve daha sonra yeryüzünde Nefillerⁱ vardı. Bunlar eski çağ kahramanları, ünlü kişilerdi.

⁵RAB baktı, yeryüzünde insanın yaptığı kötülük çok, akıllı fikri hep kötülükte. ⁶İnsanı yarattığına pişman oldu. Yüreği sızladı. ⁷“Yarattığım insanları, hayvanları, sürüngenleri*, kuşları yeryüzünden silip atacağım” dedi, “Çünkü onları yarattığıma pişman oldum.” ⁸Ama Nuh RAB'bin gözünde lütuf buldu.

⁹Nuh'un öyküsü şöyledir: Nuh doğru bir insandı. Çağdaşları arasında kusursuz biriydi. Tanrı yolunda yürüdü. ¹⁰Üç oğlu vardı: Sam, Ham, Yafet. ¹¹Tanrı'nın gözünde yeryüzü bozulmuş, zorbalıkla dolmuştu. ¹²Tanrı yeryüzüne baktı ve her şeyin ne denli bozulduğunu gördü. Çünkü insanlar yoldan çıkmıştı.

¹³Tanrı Nuh'a, “İnsanlığa son vereceğim” dedi, “Çünkü onlar yüzünden yeryüzü zorbalıkla doldu. Onlarla birlikte yeryüzünü de yok edeceğim. ¹⁴Kendine goferⁱ ağacından bir gemi yap. İçini dışını ziftle, içeriye kamalar yap. ¹⁵Gemiye şöyle yapacaksın: Uzunluğu üç yüz^j, genişliği elli^k, yüksekliği otuz arşın^l olacak. ¹⁶Pencere de yap, boyu yukarıya doğru bir ar-

g 5:29 “Nuh”: “Rahatlık” anlamına gelir. **h 6:2,4** “İlahi varlıklar”: İbranice “Tanrı oğulları”. Bunların melek ya da Şit soyundan gelen insanlar olduğu sanılıyor. **i 6:4** “Nefiller”: İbranice sözcük “Düşmüş kişiler” anlamına gelir. Septuaginta bunu “Devler” diye çevirir. Aynı sözcük Say.13:32-33 ayetlerinde de geçer. **j 6:14** “Gofer”: Ne çeşit ağaç olduğu bilinmiyor. Selvi ağacı olduğu sanılıyor. **k 6:15** “Üç yüz arşın”: Yaklaşık 135 m. **l 6:15** “Elli arşın”: Yaklaşık 22.5 m. **1 6:15** “Otuz arşın”: Yaklaşık 13.5 m. **5:21-24** İbr.11:5; Yah.14-15 **6:5-8** Mat.24:37; Luk.17:26; 1Pe.3:20 **6:9** 2Pe.2:5

şını^m bulsun. Kapıyı geminin yan tarafına koy. Alt, orta ve üst güverteler yap. ¹⁷Yeryüzüne tufan göndereceğim. Göklerin altında soluk alan bütün canlıları yok edeceğim. Yeryüzündeki her canlı ölecek. ¹⁸Ama seninle bir anlaşma yapacağım. Oğulların, karın, gelinlerinle birlikte gemiye bin. ¹⁹Sağ kalabilmeleri için her canlı türünden bir erkek, bir dişi olmak üzere birer çifti gemiye al. ²⁰Çeşit çeşit kuşlar, hayvanlar, sürüngenler sağ kalmak için çiftler çiftler sana gelecekler. ²¹Yanıma hem kendin, hem onlar için yenebilecek ne varsa al, ilerde yemek üzere depola.”

²²Nuh Tanrı'nın bütün buyruklarını yerine getirdi.

7 RAB Nuh'a, “Bütün ailenle birlikte gemiye bin” dedi, “Çünkü bu kuşak içinde yalnız seni doğru buldum. ²⁻³Yeryüzünde soyları tükenmesin diye, yanına temiz sayılan hayvanlardan erkek ve dişi olmak üzere yedişer çift, kirli sayılan hayvanlardan birer çift, kuşlardan yedişer çift al. ⁴Çünkü yedi gün sonra yeryüzüne kırk gün kırk gece yağmur yağdıracağım. Yarattığım her canlıyı yeryüzünden silip atacagım.” ⁵Nuh RAB'bin bütün buyruklarını yerine getirdi.

⁶Yeryüzünde tufan koptuğunda Nuh altı yüz yaşındaydı. ⁷Nuh, oğulları, karısı, gelinleri tufandan kurtulmak için hep birlikte gemiye bindiler. ⁸⁻⁹Tanrı'nın Nuh'a buyurduğu gibi temiz ve kirli sayılan her tür hayvan, kuş ve sürüngenden* erkek ve dişi olmak üzere birer çift Nuh'a gelip gemiye bindiler. ¹⁰Yedi gün sonra tufan koptu.

¹¹Nuh altı yüz yaşındayken, o yılın ikinci ayının* on yedinci günü enginlerin bütün kaynakları fışkırdı, göklerin kapakları açıldı. ¹²Yeryüzüne kırk gün kırk gece yağmur yağdı.

¹³Nuh, oğulları Sam, Ham, Yafet, Nuh'un karısıyla üç gelini tam o gün gemiye bindiler. ¹⁴Onlarla birlikte her tür hayvan –evcil hayvanların, sürüngenlerin, kuşların, uçan yaratıkların her türü– gemiye bindi. ¹⁵Soluk alan her tür canlı çiftler çiftler Nuh'un yanına gelip gemiye bindi. ¹⁶Gemiye giren hayvanlar Tanrı'nın Nuh'a buyurduğu gibi erkek ve dişiydi. RAB Nuh'un ardından kapıyı kapadı.

¹⁷Tufan kırk gün sürdü. Çoğalan sular gemiyi yerden yukarı kaldırdı. ¹⁸Sular yükseldi, çoğaldıkça çoğaldı; gemi suyun üzerinde yüzmeye başladı. ¹⁹Sular öyle yükseldi ki, yeryüzündeki bütün yüksek dağlar su altında kaldı. ²⁰Yükselen sular dağları on beş arşınⁿ aştı. ²¹⁻²²Yeryüzünde yaşayan bütün canlılar yok oldu; kuşlar, evcil ve yabani hayvanlar, sürüngenler, insanlar, soluk alan bütün canlılar öldü. ²³RAB insanlardan evcil hayvanlara, sürüngenlerden kuşlara dek bütün canlıları yok etti, yeryüzündeki her şey silinip gitti. Yalnız Nuh'la gemidekiler kaldı. ²⁴Sular yüz elli gün boyunca yeryüzünü kapladı.

Tufanın Sonu

8 Sonra Tanrı Nuh'u ve gemideki evcil ve yabani hayvanları anımsadı. Yeryüzünde bir rüzgar estirdi, sular alçalmaya başladı. ²Enginlerin kaynakları, göklerin kapakları kapandı. Yağmur dindi. ³Sular yeryüzünden çekilmeye başladı. Yüz elli gün geçtikten sonra sular azaldı. ⁴Gemi yedinci ayın* on yedinci günü Ararat dağlarına oturdu. ⁵Sular onuncu aya kadar sürekli azaldı. Onuncu ayın birinde dağların doruğu görüldü.

⁶Kırk gün sonra Nuh yapmış olduğu geminin penceresini açtı. ⁷Kuzgunu dışarı gönderdi. Kuzgun sular kuru-

m 6:16 “Bir arşın”: Yaklaşık 45 cm. n 7:20 “On beş arşın”: Yaklaşık 6.8 m.
6:22 İbr.11:7 7:7 Mat.24:38-39; Luk.17:27 7:11-12 2Pe.3:6

yuncaya kadar dönmedi, uçup durdu. ⁸Bunun üzerine Nuh suların yeryüzünden çekilip çekilmediğini anlamak için güvercini gönderdi. ⁹Güvercin kocacak bir yer bulamadı, çünkü her yer suyla kaplıydı. Gemiye, Nuh'un yanına döndü. Nuh uzanıp güvercini tuttu ve gemiye, yanına aldı. ¹⁰Yedi gün daha bekledi, sonra güvercini yine dışarı saldı. ¹¹Güvercin gagasında yeni kopmuş bir zeytin yaprağıyla akşamleyin geri döndü. O zaman Nuh suların yeryüzünden çekilmiş olduğunu anladı. ¹²Yedi gün daha bekledikten sonra güvercini yine gönderdi. Bu kez güvercin geri dönmedi.

¹³Nuh altı yüz bir yaşındayken, birinci ayın birinde yeryüzündeki sular kurudu. Nuh geminin üstündeki kapağı kaldırıncaya toprağın kurumuş olduğunu gördü. ¹⁴İkinci ayın yirmi yedinci günü toprak tümüyle kurumuştur.

¹⁵⁻¹⁶Tanrı Nuh'a, "Karın, oğulların ve gelinlerinle birlikte gemiden çık" dedi, ¹⁷"Kendinle birlikte bütün canlıları, kuşları, hayvanları, sürüngenleri* de çıkar. Üresinler, verimli olsunlar, yeryüzünde çoğalsınlar."

¹⁸Nuh karısı, oğulları ve gelinleriyle birlikte gemiden çıktı. ¹⁹Bütün hayvanlar, sürüngenler, kuşlar, yeryüzünde yaşayan her tür canlı da gemiyi terk etti.

²⁰Nuh RAB'be bir sunak yaptı. Orada bütün temiz sayılan hayvanlarla kuşlardan yakmalık sunular* sundu. ²¹Güzel kokudan hoşnut olan RAB içinden şöyle dedi: "İnsanlar yüzünden yeryüzünü bir daha lanetlemeyeceğim. Çünkü insan yüreğindeki eğilimler çocukluğundan beri kötüdür. Şimdi yaptığım gibi bütün canlıları bir daha yok etmeyeceğim.

²² "Dünya durdukça
Ekin ekmek, biçmek,

Sıcak, soğuk,
Yaz, kış,
Gece, gündüz hep var olacaktır."

Tanrı Nuh'la Antlaşma Yapıyor

9 Tanrı, Nuh'u ve oğullarını kut-sayarak, "Verimli olun, çoğalın yeryüzünü doldurun" dedi, ²"Yerdeki hayvanların, gökteki kuşların tümü sizden korkup ürkecek. Yeryüzündeki bütün canlılar, denizdeki bütün balıklar sizin yönetiminize verilmiştir. ³Bütün canlılar size yiyecek olacak. Yeşil bitkiler gibi, hepsini size veriyorum.

⁴"Yalnız kanlı et yemeyeceksiniz, çünkü kan canı içerir. ⁵Sizin de kanınız dökülürse, hakkınızı kesinlikle arayacağım. Her hayvandan hesabını soracağım. Her insandan, kardeşinin canına kıyan herkesten hakkınızı arayacağım.

⁶ "Kim insan kanı dökerse,
Kendi kanı da insan tarafından
dökülecektir.
Çünkü Tanrı insanı kendi
suretinde yarattı.

⁷ Verimli olun, çoğalın.
Yeryüzünde üreyin, artın."

⁸Tanrı Nuh'a ve oğullarına şöyle dedi: ⁹⁻¹⁰"Sizinle ve gelecek kuşaklarınızla, sizinle birlikteki bütün canlılarla –kuşlar, evcil ve yabani hayvanlar, gemiden çıkan bütün hayvanlarla– antlaşmamı sürdürmek istiyorum. ¹¹Sizinle antlaşmamı sürdürmeyeceğim: Bir daha tufanla bütün canlılar yok olmayacak. Yeryüzünü yok eden tufan bir daha olmayacak."

¹²Tanrı şöyle sürdürdü konuşmasını: "Sizinle ve bütün canlılarla kuşaklar boyu sonsuza dek sürecek antlaşmamın belirtisi şu olacak: ¹³Yayımla bulutlara yerleştireceğim ve bu, yeryüzüyle aramdaki antlaşmanın belirtisi olacak. ¹⁴Yeryüzüne ne zaman bulut

göndersem, yayım bulutların arasında ne zaman görünse, ¹⁵sizinle ve bütün canlı varlıklarla yaptığım antlaşmayı anımsayacağım: Canlıları yok edecek bir tufan bir daha olmayacak. ¹⁶Ne zaman bulutlarda yay görünse, ona bakıp yeryüzünde yaşayan bütün canlılarla yaptığım sonsuza dek geçerli antlaşmayı anımsayacağım.”

¹⁷Tanrı Nuh'a, “Kendimle yeryüzündeki bütün canlılar arasında sürdüreceğim antlaşmanın belirtisi budur” dedi.

Nuh'un Oğulları

¹⁸Gemiden çıkan Nuh'un oğulları Sam, Ham ve Yafet idi. Ham Kenan'ın babasıydı. ¹⁹Nuh'un üç oğlu bunlardı. Yeryüzüne yayılan bütün insanlar onlardan üredi.

²⁰Nuh çiftçiydi, ilk bağı o dikti. ²¹Şarap için sarhoş oldu, çadırının içinde çırılçıplak uzandı. ²²Kenan'ın babası olan Ham babasının çıplak olduğunu görünce dışarı çıkıp iki kardeşine anlattı. ²³Sam'la Yafet bir giysi alıp omuzlarına attılar, geri geri yürüyerek çıplak babalarını örttüler. Babalarını çıplak görmemek için yüzlerini öbür yana çevirdiler. ²⁴Nuh ayılınca küçük oğlunun ne yaptığını anlayarak, ²⁵şöyle dedi:

“Kenan'a lanet olsun,

Köleler kölesi olsun kardeşlerine.

²⁶ Övgüler olsun Sam'ın Tanrısı

RAB'be,

Kenan Sam'a kul olsun.

²⁷ Tanrı Yafet'e ^o bolluk versin,
Sam'ın çadırlarında yaşasın,
Kenan Yafet'e kul olsun.”

²⁸Nuh tufandan sonra üç yüz elli yıl daha yaşadı. ²⁹Toplam dokuz yüz elli yıl yaşadıktan sonra öldü.

Nuh Oğullarının Soy

(1Ta.1:5-23)

10 Nuh'un oğulları Sam, Ham ve Yafet'in öyküsü şudur:

Tufandan sonra bunların birçok oğlu oldu.

²Yafet'in oğulları: Gomer, Magog, Meday, Yâvan, Tuval, Meşek, Tiras. ³Gomer'in oğulları: Aşkenaz, Rifat, Togarma. ⁴Yâvan'ın oğulları: Elişa, Tarşış, Kittim, Rodanim. ⁵Kıyılarda yaşayan insanların ataları bunlardır. Ülkelerinde çeşitli dillere, uluslarında çeşitli boylara bölündüler.

⁶Ham'ın oğulları: Kûş, Misrayim, Pût, Kenan. ⁷Kûş'un oğulları: Seva, Havila, Savta, Raama, Savteka. Raama'nın oğulları: Şeva, Dedan. ⁸Kûş'un Nemrut adında bir oğlu oldu. Yiğitliğiyle yeryüzüne ün saldı. ⁹RAB'bin önünde yiğit bir avcıydı. “RAB'bin önünde Nemrut gibi yiğit avcı” sözü buradan gelir. ¹⁰İlkin Şinar topraklarında, Babil, Erek, Akat, Kalne kentlerinde krallık yaptı. ¹¹⁻¹²Sonra Asur'a giderek Ninova, Rehovot-İr, Kalah kentlerini ve Ninova'yla önemli bir kent olan Kalah arasında Resen'i kurdu.

¹³⁻¹⁴Misrayim Ludlular'ın, Anamlılar'ın, Lehavlılar'ın, Naftuhlular'ın, Patruslular'ın, Filistliler'in ataları olan Kasluhlular'ın ve Kaftorlular'ın atasıydı.

¹⁵⁻¹⁸Kenan ilk oğlu olan Sidon'un ^o babası ve Hititler'in*, Yevuslular'ın, Amorlular'ın, Girgaşlılar'ın, Hivliler'in, Arklılar'ın, Sinliler'in, Arvatlılar'ın, Semarlılar'ın, Hamalılar'ın atasıydı. Kenan boyları daha sonra dağıldı. ¹⁹Kenan sınıırı Sayda'dan Gerar, Gazze, Sodom, Gomora, Adma ve Sevoyim'e doğru Laşa'ya kadar uzanıyordu. ²⁰Ülkelerinde ve uluslarında çeşitli boylara ve dillere bölünen Hamoğulları bunlardı.

²¹Yafet'in ağabeyi olan Sam'ın da çocukları oldu. Sam bütün Ever soyunun atasıydı.

²²Sam'ın oğulları: Elam, Asur, Arpaşat, Lud, Aram. ²³Aram'ın oğulla-

o 9:27 “Yafet”: “Bolluk, genişlik” anlamına gelir. ö 10:15-18 “Sidon”: Saydalılar'ın atası.

rı: Ūs, Hul, Geter, Maş. ²⁴Arpakşat Şelah'ın babasıydı^p. Şelah'tan Ever oldu. ²⁵Ever'in iki oğlu oldu. Birinin adı Pelek'ti^r; çünkü yeryüzündeki insanlar onun yaşadığı dönemde bölündü. Kardeşinin adı Yoktan'dı. ²⁶⁻²⁹Yoktan Almodat'ın, Şelef'in, Hasarmavet'in, Yerah'ın, Hadoram'ın, Uzal'ın, Dikla'nın, Oval'ın, Avimael'in, Şeva'nın, Ofir'in, Havila'nın, Yovav'ın atasıydı. Bunların hepsi Yoktan'ın soyundandı.

³⁰Doğuda, Meşad'dan Sefar'a uzanan dağlık bölgede yaşarlardı. ³¹Ülkelerinde ve uluslarında çeşitli boylara ve dillere bölünen Samoğulları bunlardı.

³²Tufandan sonra kayda geçen, ulus ulus, boy boy yeryüzüne yayılan bütün bu insanlar Nuh'un soyundan gelmedir.

Babil Kulesi

11 Başlangıçta dünyadaki bütün insanlar aynı dili konuşur, aynı sözleri kullanırlardı. ²Doğuya göçerlerken Şinar bölgesinde bir ova bulup oraya yerleştiler.

³Birbirlerine, “Gelin, tuğla yapıp iyice pişirelim” dediler. Taş yerine tuğla, harç yerine zift kullandılar. ⁴Sonra, “Kendimize bir kent kuralım” dediler, “Göklere erişecek bir kule dikip ün salalım. Böylece yeryüzüne dağılmayız.”

⁵RAB insanların yaptığı kentle kuleyi görmek için aşağıya indi. ⁶“Tek bir halk olup aynı dili konuşarak bunu yapmaya başladıklarına göre, düşündüklerini gerçekleştirecek, hiçbir engel tanımayacaklar” dedi, ⁷“Gelin, aşağı inip dillerini karıştıralım ki, birbirlerini anlamasınlar.” ⁸Böylece RAB onları yeryüzüne dağıtarak kentin yapımını durdurdu. ⁹Bu nedenle kente Babil^s

adı verildi. Çünkü RAB bütün insanların dilini orada karıştırmış ve onları yeryüzünün dört bucağına dağıtmıştı.

Sam'dan Avram'a

(1Ta.1:24-27)

¹⁰Sam'ın soyunun öyküsü: Tufandan iki yıl sonra Sam 100 yaşındayken oğlu Arpakşat doğdu. ¹¹Arpakşat'ın doğumundan sonra Sam 500 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu.

¹²Arpakşat 35 yaşındayken oğlu Şelah doğdu. ¹³Şelah'ın doğumundan sonra Arpakşat 403 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu^s.

¹⁴Şelah 30 yaşındayken oğlu Ever doğdu. ¹⁵Ever'in doğumundan sonra Şelah 403 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu.

¹⁶Ever 34 yaşındayken oğlu Pelek doğdu. ¹⁷Pelek'in doğumundan sonra Ever 430 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu.

¹⁸Pelek 30 yaşındayken oğlu Reu doğdu. ¹⁹Reu'nun doğumundan sonra Pelek 209 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu.

²⁰Reu 32 yaşındayken oğlu Seruk doğdu. ²¹Seruk'un doğumundan sonra Reu 207 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu.

²²Seruk 30 yaşındayken oğlu Nahor doğdu. ²³Nahor'un doğumundan sonra Seruk 200 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu.

²⁴Nahor 29 yaşındayken oğlu Terah doğdu. ²⁵Terah'ın doğumundan sonra Nahor 119 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu.

²⁶Yetmiş yaşından sonra Terah'ın Avram, Nahor ve Haran adlı oğulları oldu.

p 10:24 Masoretik metin “Arpakşat Şelah'ın babasıydı”, Septuaginta “Arpakşat Kenan'ın babasıydı, Kenan Şelah'ın babasıydı.” **r 10:25** “Pelek”: “Bölünme” anlamına gelir.

s 11:9 “Babil”: İbranice “Kargaşa” sözcüğünü çağırıştırır. **ş 11:12-13** Septuaginta “Arpakşat 35 yaşındayken oğlu Kenan doğdu. Kenan'ın doğumundan sonra Arpakşat 430 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu. Kenan 130 yaşındayken oğlu Şelah doğdu. Şelah'ın doğumundan sonra Kenan 330 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu” (bkz. Luk. 3:35-36).